

Podaj, milá, rúčku

$\text{♩}=120$

Po - daj, mi - lá, rúč - ku, rúč - ku na roz - lúč - ku,

mož - no, že po - sled - ný raz.

Na - diš - la chví - l'a, ja mu - sím do bo - ja,

spl - nit' si vo - jens - ký roz - kaz.

2. [:Ked' sme rukovali jednej tmavej noci,
hviezdy jasne svietili.:]
[:Kaťuše bili a my postupáli,
jeden za druhým padali.:]

3. [:Videl som tam, videl, svojho kamaráta,
jak padol na zem, ešte žil.:]
[:Červená krv mu z hrude vytekala,
posledné slová hovoril.:]

4. [:Napíšte otcovi, napíšte mamičke,
napíšte švrnej dievčine.:]
[:Že ostrá guľka zranila hrud' moju,
o pol desiatej hodine.:]

5. [:Nebolo otecka, nebolo mamičky,
nebolo švrnej dievčiny.:]
[:Len kamaráti nad ním zaplakali,
ked' ho do hrobu dávali.:]